

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: **F. S.**
bytem X
zastoupen Mgr. Štěpánem Ciprýnem, advokátem
sídlem Rumunská 1720/12, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2024, č. j. PK-RR/2030/24,

takto:

- I. Žalobě se přiznává odkladný účinek.
- II. Žalobce je povinen ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč, a to na účet Krajského soudu v Plzni č. 3703-4321311/0710, variabilní symbol 5739003724.

Odůvodnění:

1. Městský úřad Rokycany rozhodnutím ze dne 29. 1. 2024, č. j. MeRo/706/OST/24 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), nařídil odstranění stavby označené jako „*Novostavba rodinného domu na p.p.č. Xa, k.ú. X, obec X*“, jejímž vlastníkem je žalobce, nejpozději do 4 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí. Žalobcovo odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí zamítl žalovaný shora uvedeným napadeným rozhodnutím a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce žalobu ve smyslu § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s. ř. s.*“), jejíž součástí učinil návrh na přiznání odkladného účinku žalobě.
2. Žalobce návrh na přiznání odkladného účinku žalobě odůvodnil tím, že pokud by soud žalobě odkladný účinek nepřiznal, byl by žalobce povinen stavbu odstranit, čímž by přišel o své jediné obydlí. Stavba nenarušuje závažným způsobem důležitý veřejný zájem, neboť má být odstraněna proto, že pouze o několik jednotek metrů nesplňuje požadavek vzdálenosti od hranice lesního pozemku ve vztahu k absolutní výškové bonitě přilehlých dřevin.
3. Žalovaný s přiznáním odkladného účinku souhlasil.
4. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

5. Ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. stanoví, že přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.
6. Podle § 73 odst. 4 věty první s. ř. s. soud rozhodne o návrhu na přiznání odkladného účinku bez zbytečného odkladu; není-li tu nebezpečí z prodlení, rozhodne do 30 dnů od jeho podání.
7. Při posouzení žalobcova návrhu soud vycházel z jeho návrhu ze dne 18. 6. 2024 a k němu připojených listin, z prvoinstančního a napadeného rozhodnutí a vyjádření žalovaného k návrhu na přiznání odkladného účinku ze dne 24. 6. 2024 jako jediných listin, které měl k dispozici pro rozhodnutí o návrhu v důsledku zákonného požadavku na bezodkladné rozhodnutí soudu o návrhu.
8. Smyslem přiznání odkladného účinku žaloby není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek; zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
9. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že povinnost tvrdit a prokázat skutečnost, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro žalobce znamenaly újmu, která je nepoměrně větší, než újma, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám, stíhá samotného žalobce; postačuje přitom předpoklad tvrzené újmy. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2020, č. j. 8 As 203/2020-78, „[n]ávrh na přiznání odkladného účinku musí být dostatečně individualizován a osvědčen, protože je to stěžovatel, který je povinen tvrdit a osvědčit první z předpokladů pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro něj znamenaly újmu, přičemž hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (viz usnesení ze 3. 10. 2017, čj. 9 Afs 275/2017-20). (...) skutečnosti, z nichž je hrozící újma dovozována, se musí týkat zejména bezprostřední budoucnosti (...).“ K závažnosti hrozící újmy pak v usnesení ze dne 23. 2. 2012, č. j. 1 As 17/2012-30, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[d]ůvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel. Stěžovatel musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí přitom být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.“ Aby tedy žalobce dostal své povinnosti tvrdit a prokázat vznik újmy, musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly, z jakých konkrétních okolností vznik újmy vyvozuje a za jak intenzivní by takovou újmu pociťoval. Musí dále prokázat, že negativní následek, jehož se v souvislosti s

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

napadeným rozhodnutím obává, by pro něj byl zásadním zásahem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82, bod 7). Ačkoliv byly tyto závěry vyřčeny ve vztahu k odkladnému účinku kasační stížnosti, uplatní se *mutatis mutandis* i na odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí správního orgánu. Žalobce je tedy pro úspěšnost svého návrhu povinen tvrdit včas, úplně a konkrétně rozhodné skutečnosti o vzniku nenahraditelné újmy. Tvrdit a osvědčovat rozpor přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, je naopak úkolem žalovaného. Soud tedy není oprávněn zjišťovat splnění uvedených podmínek z úřední povinnosti (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2017, č. j. 2 Azs 163/2017-20).

10. Odstranění stavby nepochybně představuje závažnou a citelnou újmu na straně žalobce. Mohlo by vést k nevratnému porušení žalobcových práv, které by nebylo možné zhojit ani případným rozhodnutím soudu v jeho prospěch. Potenciální pro žalobce příznivé rozhodnutí soudu by v případě, že by stavba byla před jeho vydáním již odstraněna, bylo pouze akademického charakteru a nemohlo by žalobci poskytnout jinou než hypotetickou ochranu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2021, č. j. 1 As 481/2020-21; ze dne 30. 6. 2016, č. j. 6 As 129/2016-19; či ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015-17, ze dne 15. 6. 2016, č. j. 6 As 107/2016-40; ze dne 13. 5. 2020, č. j. 3 As 133/2020-31; a ze dne 25. 7. 2023, č. j. 3 As 134/2023-30).
11. Na základě prvoinstančního rozhodnutí ve spojení s napadeným rozhodnutím je žalobce povinen ve lhůtě 4 měsíců od jejich právní moci odstranit předmětnou novostavbu rodinného domu. Pokud by soud žalobě nepřiznal odkladný účinek, hrozila by žalobci v důsledku odstranění této stavby nevratná újma. Právní účinky napadeného rozhodnutí proto pro žalobce znamenají nepoměrně větší újmu, než jaká jejich odložením po dobu soudního řízení v projednávané věci může vzniknout jiným osobám. První podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě tak byla splněna.
12. Tvrdit a osvědčit možný rozpor přiznání odkladného účinku žalobě s důležitým veřejným zájmem bylo úkolem žalovaného, který ale s přiznáním odkladného účinku souhlasil. Ani soudu nebylo zřejmé, že by přiznání odkladného účinku žalobě bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Proto soud považoval za splněnou i druhou podmínku pro vyhovění žalobcovu návrhu.
13. Protože byly kumulativně splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, jak vyžaduje § 73 odst. 2 s. ř. s., přiznal soud žalobě tímto usnesením odkladný účinek.
14. O náhradě nákladů řízení, které případně vznikly v souvislosti s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě, rozhodne soud až v rozhodnutí, jímž bude řízení o věci samé skončeno (§ 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 64 s. ř. s. a § 61 odst. 1 s. ř. s.).
15. Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).
16. K výroku II tohoto usnesení soud uvádí, že rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. „Povinnost zaplatit soudní poplatek za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku proto vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu

rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit. Krajský soud tak je v usnesení o návrhu na přiznání odkladného účinku současně povinen výrokem uložit žalobci povinnost zaplatit poplatek za tento návrh, a to ve výši 1 000 Kč podle položky 20 sazebníku poplatků. Tento soudní poplatek je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena (§ 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích)“ (srov. recentní usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, bod 23). Žalobce prozatím nezaplatil soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě dle výzvy soudu ze dne 19. 6. 2024, č. j. 57 A 37/2024-62, doručené mu dne 24. 6. 2024. Proto soud žalobci výrokem II tohoto usnesení uložil povinnost zaplatit předmětný soudní poplatek. Pokud žalobce v mezidobí uhradil soudu soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku na základě uvedené výzvy, splnil tím povinnost uloženou mu výrokem II tohoto usnesení. Soudní poplatek lze zaplatit nejen převodem na uvedený bankovní účet soudu, ale i tak, že soudu bude doručeno podání opatřené kolkovými známkami výše uvedené hodnoty, vydanými před 1. 1. 2024. Pro úplnost a za účelem předejití zmatení žalobce soud uvádí, že žalobce je za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě povinen zaplatit toliko 1 000 Kč a že na výzvu k zaplacení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč za podání žaloby nemá toto usnesení žádný vliv.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je kasační stížnost nepřipustná [§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. a § 104 odst. 2 s. ř. s.].

Přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí (§ 73 odst. 3 s. ř. s.).

Usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 s. ř. s.).

Plzeň 25. června 2024

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu